

Godišnja pretplata Din 30.—
 Za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
 pravice: Šibenik, p. p. 17

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
 Sveć. Joso Felicinović
 Šibenik ulica sv. Marijina

Štampa: Pučka Tiskara
 (Braća Matačić pk. Petra)
 Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

POĐIMO U RIM SV. OCU

Ove godine pada tisuću devetstota godišnjica najvećega i najznatnijega događaja, što se ikada dogodilo na ovoj našoj zemlji: da se sam Sin Božji, postavši čovjekom, žrtvovao na Križu za spasenje čovječanstva. Zato Sv. Otac Pijo XI, ovlašću koja mu je dana od Isusa Krista, ovu godinu proglašuje izvanrednom svetom godinom i općim velikim jubilejem. I ove svete izvanredne jubilarne godine mogu svi Kristovi vjernici dobiti potpuni oprost od čitave kazne, što bi je morali trpjeti za svoje grijeh, ako se vsrljano ispovijede i pričeste i po tri puta pobožno posjete rimske bazilike Sv. Ivana Lateranskog, Vatikansku Sv. Petra, Sv. Pavla na Ostijskoj cesti i Marije Velike na Eskvilinu i ako se pomole po nakani Sv. Oca.

U tu svrhu pozivlje sv. Otac sav dragi i vjerni kršćanski narod, da kao pobožni hodočasnici u što većem broju dođu u vječni grad Rim u središte katoličke vjere i u prebivalište Namjesnika Kristova na zemlji. Sv. Otac zove sve narode, jer sve očinski ljubi, a mi smo Hrvati sretni, što se možemo ubrajati među one narode, koje Pape vjekovima susreću s osobitom ljubavlju. Upravo današnji naš Papa Pio XI. već je g. 1925. s najvećom ljusavlju primio hrvatske hodočasnike i oslovio ih najtoplijim riječima. Na same Duhove prikazao je sv. Misu za cijeli hrvatski narod, upravo onako, kako je pred više od tisuću godina na samo Spasovo Papa Ivan VIII. sa žrtvenika apostolskoga prvaka sv. Petra u Rimu blagoslovio kneza Branimira i sav narod hrvatski i svu zemlju hrvatsku.

O Spasovu ove svete godine vodi Središnjica Katoličke Akcije jubilarne hodočašće Hrvata u Rim, kojemu će na čelu biti hrvatski metropolit dr Ante Bauer. Budimo sudionici toga hodočašća, da primimo svrhunaravne milosti i da sinovskom odanošću pozdravimo Svetog Oca.

Središnji Katolički Narodni Savez

Don Ivo Prodan

Kako smo već pisali, tibo je zaspao u Gospodinu u večer 9/III. u svom stanu u Zadru Don Ivo Prodan. Bio je rodom iz Janjine, a zaređen je bio za svećenika u Zadru 1876, te zadržan kao nastavnik u Sjemeništu. Bio je veoma sposoban, uman, naobražen i agiln. Na obranu katol. svetinja izlazio je u Zadru list „La Dalmazia cattolica“. Kad se radi preposlenosti u pastirskoj službi povukao iz uredništva sveć. Giampieri, tada je grupa profesora bogoslovlja koja je upravljala s listom, predala uredništvo pok. Don Ivi, koji je brzo pretvorio u „Katoličku Dalmaciju“. Hrvatska se svijest međutim budila u Dalmaciji. Hrvat je htio da bude gospodar u svojoj kući, tražio je svoja prava, a ne milost, i tada Don Ivo pretvori ovaj list najprije u političko glasilo: „Croatia“ pak u „Hrvatsku Krunu“ na obranu zgaženih

prava Hrvata, ali je „Hrv. Kruna“ u vijek ostala katolički orijentirani list.

Imao je suradnju brojnih svećenika i dobrih svjetovnjaka. Međutim se je dao na politički život i ustao na obranu povjesnih i narodnih i jezičnih prava Hrvata, te postao je poslanikom u bečkom parlamentu i dalmatinskom saboru u Zadru.

Značajan, siromašan, uzornog života, dobar i mek kao dijete pomagao veoma rado sirote i radnike. Velikom je simpatijom pratio naš mladi katol. pokret. Dnevno je velikom pobožnošću misio kod oo. Kapucina.

Njega je bolno dirnuo Rapalski Ugovor i gubitak Zadra, zato je dalje ostao u gradu gdje je istrošio sve svoje najbolje sile, pa je i zato odbio ponudeno mjesto kanonika u Dubrovniku, a i pensiju što mu nudala jugoslavenska država.

Siromašan je živio, siromašan je umro. Zadnje godine života bio je gotovo oglušio te se posvetio učenju i molitvi a pratio je rado prilike u Jugoslaviji. Prije nekoliko godina, darovao je svoju tiskaru mnpšt. OO. Trećoređcima u Preku, željom, da bi u Preku uskrsnuo jedan katolički nacionalno hrvatski list: paće se je on sam nadao da će to provesti u djelo, ali su ga sile izdale, i tako „Preko“ je vidio svijetlost samo jedan put.

Kako je bilo plemenito njegovo srce, pokazuje i ovaj primjer. Ležao je mrtav u općini na odru dr Roberto Ghiglianovich vođa iredentista u Zadru, protiv kojega se je Don Ivo uvijek borio. Kad je vlč. Prodan doznao zato, došao je Don Ivo, poškropio je lješinu, kleknuo i dugo je i pobožno molio za pokoj duše svog narodnog i političkog protivnika. Zaista lijepi primjer dostojan velikog i plemenitog kršćanskog srca Don Iva.

Zadušnice su bile u crkvi sv. Šimuna u Zadru i zatim su ladicom njegovo mrtvo tijelo prenijeli u Preko. Zadnji pozdrav u Zadru, dobio je od talijanske vojničke straže blizu foše, koja je pokazala oružje na pozdrav, njemu, koji se je cijeli svoj život borio da Zadar bude u sklopu slobodne Hrvatske.

Plemenita svećenička duša žarkog hrvatskog rodoljuba, počivaj u miru.

U četvrtak je, u varoškoj crkvi Gospe van Grada u Šibeniku, prepozit preč. Ivanović pjevao za pok. Prodana svećane zadušnice i držao prigodno slovo, a Preuzv. je Biskup dao odrješenje nad odrom. U crkvi je bilo mnogo prijatelja i štovatelja pok. Don Ivana.

Tko treba **NAOČALA**
 neka se obrati optičaru
Vinku Vučića - Šibenik
 Ulica Kralja Tomislava
 (DROGERIJA)

U obranu morala i čestitosti

Jugoslavenski ženski savez imao je konferenciju u Beogradu na kojoj se povelu rasprava o zakonskom prijedlogu o pobijanju spolnih bolesti, što ga je skupštini predložilo na prihvatanje ministarstvo za socijalnu politiku i narodno zdravlje. Gospođa Peleš zauzela se tom prilikom sa svom odlučnošću za to, da se u cijeloj državi zabrane izbore raznih „miss“, jer su takovi izbori za žene duboko poniženje. Mnoge žene propadaju baš radi toga. Imamo još žalosnijih pojava, da su stanoviti krugovi počeli uvadati utakmice za ljepotu djece. Mi nećemo u Jugoslaviji nikakvih „miss“, veli gđa Peleš, nego hoćemo čisti i priprostu ženu.

Gospođa Atanaškovičeva je navela žalosne slučajeve napasti kojim su izložene mlade djevojke kad izvan obiteljskog kruga traže zaradu.

Poslije toga govorilo je još više članica, koje su pledirale za to, da se za očuvanje morala uvede posebna ženska policija, da se zabrani dnevnom novinstvu u oglasnom dijelu donošati razne nemoralne oglase i takovo dopisivanje, da se uvede najstrožija filmska cenzura, da se zabrani da novine donošaju cijele stupce o različnim

nemoralnim događajima, da se osnuje fond za etično uzgajanje naroda, da se zatvore svi barovi i zabrani nastupanje artisticama, koje su u većini slučajeva povod za razuzdano življenje i leglo najgadnijih zaraznih bolesti. Još su govornice u svojim predlozima zamolile mjerodavne faktore, da sa svom strogošću zakona nastupe protiv raznih trgovaca s bijelim robljem. Na koncu je prihvaćeno više zaključaka koji će se predložiti Narodnoj skupštini i senatu.

Mi se s veseljem pridružujemo ovim zaključcima tih čestitih gospođa. Sve ovo što su one osudile osuđuje oduvijek i katolička Crkva, koja se borila i bori protiv svega što čovjeka i onako sklona na zlo navlači na nemoral i razuzdanost.

Treba još nadodati neukusnu i nemoralnu modu, takove plesove, golotinju na plažama i mješovito kupanje po kupalištima, brdjave knjige, naročito romane, ružne „umjetničke“ slike i razglednice i još mnogo toga. Protiv svega toga mora se u ime morala boriti, ali ne smijemo zaboraviti da je glavno sredstvo protiv nečudoređa valjani vjerski uzgoj u obitelji, školi i društvu.

Sv. Otac neprestano preporučuje Katol. Akciju, a ima zašto. Mi vidimo

po gradovima, da mal ne jedino oni koji su članovi katol. društva vrše i slušaju naredbe sv. Crkve, mal ne samo djevojke i žene koje su u našim katol. organizacijama drže do svog dostojanstva i stida u odjevanju. Zato moramo neprestano i mi u Šibeniku agitirati za Križare i Križarice, i preporučivati roditeljima da šalju k njima svoju uzdanicu, jer u njima mi gledamo našu bolju vjersku i narodnu budućnost.

NOSITE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.

Snizene cijene svim cipelama!

Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK

Kralja Tomislava

SPLIT

Maruličeva 7.

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUČSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.

Patriotizam hrvatskoga svećenstva

(Nastavak)

Hrvatski su svećenici ne samo osnovali škole, već su bili dugo i dugo prvi i jedini učitelji u hrvatskom narodu sve do god. 1700., pače u nekim našim školama čak do god. 1865.

Svećenici su prvi kod Hrvata otvorili i srednje škole te za nastavnike i učenike osnovali mnoge zaklade, podizali i darivali zgrade. Prvu gimnaziju u Hrvatskoj otvorili su god. 1503. u Lepoglavi redovnici Pavlini, iz koje su izašli učeni duhovnici i svjetovnjaci, „koji su — veli Cuvaj — srećnije obavljali javne poslove i u domovini i izvan nje“. Prvu gimnaziju u Zagrebu otvorili su god. 1607. redovnici Isusovci. Oni su otvorili još druge gimnazije kod nas, i to na Rijeci god. 1627., u Varaždinu god. 1659., u Osijeku god. 1776., u Požegi god. 1670., odmah iza oslobođenja od turskog jarma. God. 1615. brojila je zagrebačka isusovačka gimnazija 400 đaka. Mnogo

gimnazija su još otvorili Pavlini i franjevci za bolju naobrazbu našega naroda.

Svećenstvo se brinulo, da uzgoji i svjetovne učitelje za narodne pučke škole, i to po zaključku sinode održane u Zagrebu 1669. za biskupa Martina Borkovića. Godine 1847. osnovana bi prva muška učiteljska škola, i to uz izdašnu pripomoć nadbiskupa Haulika i pod upravom svećenika Mirka Vory-a. God. 1848. otvorena je „prva ženska učiteljska škola“ po „milosrdnim sestrama“, koje je u Zagrebu pozvao i smjestio uz veliku novčanu potporu nadbiskup Haulik.

Svećenstvo je sastavilo obučne osnove, pisalo je školske knjige te pomagalo i podupiralo siromašne učitelje i učiteljske pripravnike. Preporučitelj učiteljstva u Dalmaciji je bio svećenik Stjepan Buzolić († 1894.), Biskup J. J. Strossmayer osnovao je u Djakovu o svom trošku preparandiju, a nadbiskup Städlér u Sarajevu. Ovi

biskupi su podigli još druge uzgojne zavode i škole.

I za najviše škole, što ih naš hrvatski narod ima, dužan je da zahvali katoličkom svećenstvu. Pavlini su prvi god. 1656. uveli u Lepoglavi akademiju, na kojoj se mogao postići doktorat. Akademija je osnovana u Zagrebu god. 1669. od biskupa Ergely-a, a poučavali su na njoj Isusovci. God. 1866. osnovan je u Zagrebu naš najviši prosvjetni zavod „Jugoslavenska akademija“. Najviše je doprinio za njezin osnutak biskup J. J. Strossmayer, koji je bio duševni osnivač tog zavoda i pokrovitelj, a prvi njezin predsjednik bio je svećenik dr. Rački. I naše hrvatsko sveučilište u Zagrebu, otvoreno god. 1874., mora u prvom redu da zahvali svoj osnutak hrvatskom svećenstvu i biskupu Strossmayeru. Nadbiskup preuzv. g. dr. Bauer bio je mnogo pri ruci pri osnutku medicinskog fakulteta na Šalati, a župnik dr. Žerjavić udario je temelj visokoj tehničkoj školi ostavivši god. 1910. svoju kuću, tada vrijednu 200.000 kruna.

(Nastavice se.)

Kaznena rasprava proti katoličkom Episkopatu

U ponedjeljak dne 20. pr. mj. započela se pred kr. kotarskim sudom u Zagrebu kaznena rasprava proti katoličkim biskupima, potpisnicima poznate poslanice o Sokolu kraljevine Jugoslavije. Privatni su tužitelji govornici na krapinskom sletu, koji misle, da su biskupskom poslanicom oklevetani. Raspravu je vodio kotarski sudac g. dr. Katarin Gjurić, a pristupili su na nju za privatne tužitelje odvjetnik dr. Oto Gavrančić, za cjelokupni episkopat odvjetnik dr. Krunoslav Janda. Iza kako je rasprava otvorena, dao je odvjetnik dr. Krunoslav Janda, kao zastupnik okrivljenih biskupa, ovu:

IZJAVU.

Poslanica od 17. novembra 1932. izdao je katolički Episkopat Kraljevine Jugoslavije po svojoj zvaničnoj dužnosti kao učitelj i čuvar morala, da od katoličke mladeži odvraća svaku pogibelj u vjerskom i moralnom obziru. U vršenju pomenute dužnosti odgovoran je katolički Episkopat jedino nadležnoj crkvenoj vlasti. Po propisu kanona 120. § 2 Crkvenog Zakonika ne može uopće tužitelj bez prethodnog dopuštenja sv. Stolice svjetovnom sudu podnijeti tužbe protiv biskupa niti u krivičnoj, a niti u civilnoj stvari.

Iza ove izjave udaljio se je zastupnik Episkopata iz sudnice.

Marko Kalogjera isključen iz Utrechtske Unije

Upravno vijeće hrvat. Starokatoličke crkve izdalo je ovaj proglas:

Dana 14. ožujka 1933. održana je u Münchenu Biskupska konferencija Utrechtske Unije. Pred tim vrhovnim duhovnim forumom, koji čuva vjerske istine i ugled svih narodnih starokatoličkih crkava, definitivno su raspravljene tužbe protiv dosadašnjeg biskupa Hrvatske starokatoličke crkve g. Marka Kalogjera, koje su se nagomilale u posljednjih sedam godina. Nakon ispitivanja originalnih i ovjеровljenih dokumenata stvorena je **jednodušna** odluka, da se g. Marko Kalogjera isključuje iz Utrechtske Unije, a time ujedno i iz starokatoličko-anglikanske interkomunije (sakramentalne zajednice). Prema toj osudi ne može više ni

Kalogjera ni ijedan njegov svećenik služiti svetu misu niti dijeliti svete sakramente u nijednoj crkvi ni starokatoličkoj ni anglikanskoj. — A prema toj odluci ne može se on više smatrati ni biskupom Hrvatske starokatoličke crkve, jer smo mi zakonski priznati u našoj državi samo na osnovu toga, što su vjernici starokatoličke crkve, prije ujedinjenja, na području Slovenije i Dalmacije spadali pod Starokatoličku crkvu u Austriji, kako se to vidi iz ovoga dekreta:

„Pošto je Vrhovno Vijeće Hrvatsko-katoličke crkve u Zagrebu, koje je bilo izabrano po postojećim župnim uredima, a zastupano je ovdje po ovjеровljenim izaslanicima, izjavilo, da gore spomenuta crkva uzimlje ime „Hrvatska Starokatolička Crkva“, (da se u svojem vjerovanju slaže s vjerskom naukom i crkvenim zasadama u Utrechtskoj Uniji sjedinjenih starokatoličkih crkava) i da se uređuje prema sinodalnom i općinskom redu Starokatoličke crkve odobrenom po Ministarstvu za bogoštovlje i nastavu u Beču od 18. oktobra 1877. RGB. Nr. 99., (a isto tako da preuzima i starokatolički katekizam izdan u Warnsdorfu, koji je odobren po istom Ministarstvu), Sinodalno Vijeće Starokatoličke crkve u Austriji, kao vrhovna autonomna crkvena vlast u Beču, ne ustručava se ni najmanje ovim ovjеровiti, da spomenuta crkvena organizacija sa svim svećenicima, vjernicima kao i svim svojim župama pripada Starokatoličkoj crkvi državno priznatoj ministarskom naredbom od 18. oktobra 1877. RGB. br. 99., i da usljed toga postaje dionikom svih prava i povlastica, koje uživa Starokatolička crkva kao crkva državno priznata.

Ujedno se potvrđuje, da spomenuta crkvena organizacija u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca prema općim načelima Starokatoličke crkve kao narodna crkva posjeduje potpunu upravnu autonomiju i neovisnost.

Beč. 29. XI. 1923.

Sinodalno vijeće Starokatoličke crkve u Austriji.

(Žig.)

Adalbert Schindelar, v. r. upravitelj biskupije i predsjednik Sinodalnog vijeća.“

Međutim kako iz tužnog iskustva znademo, g. Kalogjera će pokušati po svojoj staroj metodi, da potraži veze

bilo kako i bilo s kime, samo da se održi, kao što je to bio slučaj s mariavitima, dok mariavitski „nadbiskup“ Kowalski, Kalogjerin prijatelj, nije svoju karijeru svršio u zatvoru. A pokušat će se g. Kalogjera nabaciti i na Utrechtsku Uniju, da je pangermanska, premda nam je baš on svjetovao da stupimo u nju i premda dobro znade, da u starokatoličkoj Uniji imade uz dva njemačka biskupa tri holandska, jedan švicarski, jedan čehoslovački, pa litavski i nekoliko biskupa poljskih.

Zato upozorujemo sva bratska župna vijeća i braću svećenike, da ne nasjednu njegovu pozivu, pa da mu ne daju nikakvih izjava kojima bi se on htio (i opet po starom običaju!) da se pokrije i zaštiti pred vlastima i na taj način spasi svoj položaj, stvarajući nekakvu vjersku sektu. — Molimo braću, da se strpe još jedno vrlo kratko vrijeme, pa će doći u položaj da slobodnim svojim glasanjem odluče o sudbini Crkve iz koje će biti uklonjen još prije toga časa kad ne će da sluša svoju nadležnu duhovnu vlast.“

Zatim slijede potpisi Upravnog Vijeća Hrv. Starokatoličke crkve.

Doista lijepa desetgodišnjica organizacije Hrvatske Starokatoličke Crkve. Prvi biskup biva svrgnut. I to zbog veoma čudnih stvari. Biskup, koga su toliko hvalili, od kojeg nijesu starokatolici imali boljeg. Bilo bi dobro, da se ovom prilikom malo dublje zamisle u smisao i svrhu starokatoličke crkve, oni, koji su u nju stupili možda u posve drugoj predmjeni nego li to odgovara ciljevima, zbog kojih su tu crkvu osnovali otpali katolički svećenici na čelu s Markom Kalogjerom.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
Jedino
R. VLAHOV
SIBENIK

KUĆA UTEM 1861

Iz katoličkoga Šibenika

JUBILARNO HODOČAŠĆE U RIM O SPASOVU OVE SVETE GODINE. Hrvatsko jubilarno hodočašće kreće: **iz Zagreba u ponedjeljak 22. V. u jutro** (točni sat će se javiti pravovremeno) i to **preko Rijeke**. (Hodočasnici iz Dalmacije, Hrvatske i Primorja moći će se pridružiti na stanici Ogulin ili Škrlevo, pa će im se efektivna razlika za željeznicu odračunati). U Rim se stiže sutradan u jutro. **Prva grupa hodočasnika** ostaje u Rimu do četvrtka 25. V., pa se vraća kućama toga dana podvečer i to **preko Trsta** te stiže u Zagreb u petak 26. V. poslije podne. **Druga grupa učesnika** odlazi iz Rima 28. V. kasno na večer, pa stiže 29. V. u jutro u **Firencu**, gdje se zadržaje do iza podneva, putem se zaustavlja u **Padovi**, i u **Mletke** i stižu u Zagreb u srijedu 31. V. o podne. Program i cijena. **Prva skupina hodočasnika** za nezatnu uplatu od 980 dinara sprovede će u Rimu tri dana, te će obaviti potpuno sve jubilarne oprosne pohode bazilika Sv. Petra, Sv. Pavla, Sv. Ivana Lateranskog i Marije Velike, poklonit će se Sv. Relikvijama u bazilici Sv. Križa i prahu prvih kršćanskih mučenika u Katakombama, popet će se na Svete Stube, prisustvovat će na Spasovo svečanoj Papinskoj sv. Misi u bazilici Sv. Petra i biti će primljeni u audijenciju kod Sv. Oca. **Druga grupa učesnika** uplaćuje 1890 dinara (za drugi razred 2.690 dinara), pa ostaje dulje u Rimu. (Ovi će učesnici oboći i druga znana svetišta i relikvije, pomoliti se na grobovima najvećih kršćanskih svetaca. Napose će pohoditi spomenike, koji su važni za nas Hrvate. Ogledat će Vatikan i vaticanske divne zbirke starina i umjetnina, te mnoge ostale znamenitosti grada Rima. Na povratku će se zaustaviti u **Firenci**, **Folijevci** renesanse i u **Padovi**, gradu Sveca cijelog svijeta sv. Antuna, te proboraviti dan i noć u **Mlecima** (Veneciji). Sa navedenim svotama naplaćen je potpuno put iz Zagreba u Rim i natrag u Zagreb (sve željeznicom), stan (svaki će učesnik imati svoj zasebni krevet u sobama za dvojicu ili trojicu zajedno) i hrana u Rimu i Mlecima (tri puta na dan), te razne legitimacije, vožnje autobusima i ulaznine,

prema detaljnom programu. Putnici se upozoruju, da ne nose sa sobom odviše prtljage, a naročito ne onakove, koje ne bi na kraćim prelazima mogli sami ponijeti. Prijava i putnice. Radi ogromnog broja hodočasnika, koji ove godine dolaze u Rim i poradi teškoća prigodom nabave strane valute, treba se prijaviti što prije, **te najkasnije do 28. IV. uplatiti prvu polovicu svote, a do 7. V. ostatak**. Svaki učesnik odmah s prijavom po sreskom načelniku potvrđeno **Uvjerenje**, da nema zapreke za njegovo putovanje u inostranstvo.

AKADEMIJA SJEMENIŠTARACA U PROSLAVU SV. OCA. Svečana proslava 11. obljetnice krunisanja Nj. Sv. Pape Pija XI. bila je u sjemeništu odgođena za 19. pr. mj. Zajedno s tom svečanosti bila je spojena i proslava imendana rektora vlč. don J. Felicinovića. Brojna je publika dupkom napunila sjemenišnu dvoranu. Među ostalom odličnom gospodom bili su prisutni preuzv. biskup dr J. Mileta i prepozit preč. Ivanović. Akademija je počela troglasnim pjevanjem papinske himne. Izvrstan prigodni govor održao je klerik Bareša učenik VII. g. On je u jakom pjesničkom stilu prikazao Papinstvo kao božansku instituciju, koja vjekovima prkosi i ruši u prah sve svoje pigmejske neprijatelje. Govor mu je bio prekidan i na koncu nagrađen burnim aplauzom. Tamburaški sjemenišni zbor izveo je Schubertovu kompoziciju „Na moru“. Dinamika je bila tačno provedena, pa je izvedba postigla k svoj konačni efekt i pobrala priznanje. Nakon toga stupio je pred gosp. rektorom sjemeništa đak Fatičić, pa mu je u ime svih toplim riječima čestitao i predao lijepi rukovet duhovnoga cvijeća. „Žrtvu“ od B. Violeća snažno je i s puno razumijevanja deklamovao klerik VII. r. g. B. Bojmić. Bariton

D. Žižek, bogoslov, lijepo je odpevao „Zovem te dan i noć“ od S. M. Čurkovića. Pratili su ga dvije violine, a na klaviru vlč. Lukin. Na koncu su sjemeništarci izveli igrokaz u 5 činova „U ovom ćeš znaku pobijediti“. Zamjerna sposobnost vrsnih diletanata i efektno insceniranje učinili su na sve prisutne duboki dojam. Živim radnjama i dobrim interpretiranjem pojedina i cjelina uspješni su prikazali jednu od najljepših stranica crkvene povijesti, dosta uvjerljivo i realno: pobjedu Crkve za vrijeme cara Konstantina.

SASTANAK DRUŠTVA „KATOLIČKIH MUŽEVA“. U nedjelju 26. pr. mj. navečer, društvo kat. muževa u Šibeniku imalo je svoj redoviti mjesečni sastanak. Duhovnik vlč. Felicinović održao je predavanje sa skioptičkim slikama: „*Osnutak i povijest katol. Crkve do Kostantina*“. Predavanje je bilo pažljivo saslušano od članova, koji su preporučili da ga se opet drži za Križare i Križarice, jer je povijest katol. Crkve uvijek poučna.

POBOŽNOST TRINAEST UTORKA u pripravi na blagdan sv. Ante Padovanskog drži se u crkvi franjevac konventualaca od 14. ožujka. Svakog utorka preko 400 Antunovih štovalaca pristupa na sv. sakramente pozdravljajući svog, Odvjetnika omiljenom pjesmom: „Ak' od Ante tražiš čuda“. Navečer pak nastavlja se ista pobožnost posebnim razmatranjem pred izloženim Svetotajstvom u punoj crkvi, i nakon blagoslova sa Presvetim zaključuje se pobožnost Antunovom pučkom pjesmom: „O sveće veliki, čudesa tvorče“.

DODATAK KRŠĆANSKOM NAUKU ILI MOLITVE I FORMULE, tiskan je u tiskari „Kačić“ u Šibeniku nakladom Biskupske Pisarne u Šibeniku. Može se dobiti kod iste *Biskupske Pisarne* za 1 dinar svaki primjerak.

Pošaljite pretplatu!

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH
SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.